

Кирило БАРВИЦЬКИЙ – здобувач освітньо-наукового ступеня,
Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
<https://orcid.org/0009-0001-7522-108X>
<https://doi.org/10.35619/ucpmk.52.1191>
Kibarv55@gmail.com

Цитування:

Барвицький К. Вплив діджитал-технологій на культурний простір України. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2026. № 52. С. 545-550. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.52.1191>

Проаналізовано вплив діджитал-технологій на розвиток культурного простору України в умовах цифрової трансформації суспільства. Розглянуто основні напрями змін, зокрема поширення цифрових форм мистецтва, функціонування онлайн-культурних платформ, віртуалізацію музейної діяльності та розвиток цифрових архівів. Окрему увагу приділено ролі соціальних медіа як інструменту культурної взаємодії та поширення культурного контенту. Визначено значення цифрових технологій у збереженні культурної спадщини та підтримці національної ідентичності. Виокремлено ключові ризики, пов'язані з нерівним доступом до цифрових ресурсів, комерціалізацією культури та трансформацією традиційних культурних практик. Обґрунтовано, що цифрові технології формують нові можливості для розвитку культурного середовища України.

Ключові слова: діджитал-технології, культурний простір, цифровізація, культурна спадщина, цифрова культура, соціальні медіа.

Постановка проблеми. У сучасному світі цифрові технології суттєво трансформують механізми створення, збереження, поширення та сприйняття культурних цінностей, що безпосередньо впливає на структуру культурного простору держави [1], [2], [15]. В Україні ці процеси набувають особливої ваги, оскільки цифровізація поєднується з необхідністю одночасного збереження культурної спадщини, розширення доступу населення до культурних ресурсів та інтеграції національної культури у світовий інформаційний простір [3], [5], [6]. Додатковим чинником актуалізації цієї проблематики стала повномасштабна війна, що зумовила потребу у цифровій фіксації, документуванні та захисті об'єктів культурної спадщини, значна частина яких зазнала пошкоджень або перебуває під загрозою знищення [4], [5], [18]. У цих умовах цифрові платформи, електронні реєстри та віртуальні культурні середовища виступають не лише інструментами доступу до культурного контенту, а й важливими елементами культурної стійкості, міжнародної репрезентації та культурної дипломатії [2], [6], [7].

Разом із цим цифровізація відкриває нові перспективи для розвитку креативних індустрій, освітніх практик та комунікації з аудиторіями, водночас породжуючи низку викликів, серед яких цифрова нерівність, залежність від платформ та комерціалізація культурного продукту [8], [9], [12], [16]. У зв'язку з цим дослідження впливу діджитал-технологій на культурний простір України має як теоретичне, так і практичне значення, оскільки його результати можуть бути використані для вдосконалення культурної політики та розвитку цифрової інфраструктури у сфері культури [2], [17], [19], [20].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні наукові підходи до вивчення впливу діджитал-технологій на культурний простір охоплюють кілька ключових напрямів: цифровізацію культурної спадщини, розвиток цифрових платформ, трансформацію креативних індустрій та формування нових моделей культурної політики у цифровому середовищі [1–4, 9–12]. У документах міжнародних організацій (UNESCO, Європейська Комісія, Euroropa, OECD, Рада Європи) підкреслюється, що цифрові технології не лише розширюють доступ до культурного продукту, а й змінюють способи взаємодії з культурною спадщиною, механізми її репрезентації та формати комунікації з аудиторією [5–8, 13–17]. В українських умовах значну увагу приділяють питанням цифрового збереження культурної спадщини під час війни, розвитку електронних архівів, віртуальних музеїв та інструментів культурної дипломатії [2–4, 18–20].

Водночас у науковій літературі недостатньо комплексно досліджено саме системний вплив діджитал-технологій на культурний простір як цілісну систему, що поєднує інституційні, соціокультурні та технологічні аспекти. Це зумовлює необхідність подальших досліджень у цьому напрямі.

Метою статті є комплексне дослідження впливу діджитал-технологій на трансформацію культурного простору України як цілісної соціокультурної системи, а також виявлення основних закономірностей взаємодії цифрових інструментів і культурних процесів у сучасних умовах [1], [15], [17].

На відміну від існуючих підходів, у роботі запропоновано інтегроване бачення цифровізації культури як багаторівневого процесу, що охоплює технологічний, інституційний та соціальний виміри [3; 5; 8]. Особливу увагу приділено ролі цифрових технологій у збереженні культурної спадщини, розвитку нових форм культурного виробництва та розширенні доступу до культурних ресурсів [7], [10], [12].

Вклад основного матеріалу дослідження. Сучасний етап розвитку суспільства відзначається масштабними процесами цифрової трансформації, що охоплюють не лише економічну та управлінську сфери, а й культурне середовище. У таких умовах культурний простір України істотно змінюється під впливом діджитал-технологій, які сприяють формуванню нових підходів до створення, розповсюдження та сприйняття культурного контенту [1], [15], [17].

Якщо раніше культурна діяльність була переважно пов'язана з функціонуванням традиційних інституцій – музеїв, театрів, бібліотек, то нині цифрові інструменти забезпечують її просторову децентралізацію. Це дозволяє значно розширити доступ до культурних ресурсів і зробити їх доступними для широкої аудиторії незалежно від територіального розташування [7], [8].

Методологічними засадами дослідження є поєднання системного, інституційного та міждисциплінарного підходів. Системний підхід дозволяє розглядати культурний простір як складну динамічну систему, що включає культурні практики, інституції, технології та аудиторії [14], [16]. Інституційний підхід дає змогу виявити роль державних і міжнародних організацій у формуванні політики цифровізації культури [2], [6], [11]. Міждисциплінарний підхід забезпечує інтеграцію знань із культурології, економіки, інформаційних технологій та міжнародних відносин.

У процесі дослідження використано методи аналізу міжнародних нормативних документів, порівняльного аналізу, узагальнення та систематизації. Емпіричною базою виступають звіти UNESCO, Європейської Комісії, OECD, а також українські державні програми у сфері культури та цифровізації [3], [5], [9], [18].

У ході дослідження визначені наступні напрями впливу діджитал-технологій:

1. Цифровізація культурної спадщини. Одним із ключових напрямів трансформації культурного простору є цифровізація культурної спадщини. Вона передбачає оцифрування музейних колекцій, архівних матеріалів, бібліотечних фондів та створення електронних реєстрів культурних цінностей [3], [10], [19]. Такі процеси сприяють не лише збереженню культурної спадщини, а й її популяризації на міжнародному рівні.

Особливої актуальності цифровізація набула в умовах війни, коли фізичні об'єкти культурної спадщини опинилися під загрозою знищення. У цьому контексті цифрові архіви та віртуальні музеї виконують функцію «цифрового резерву» культурних цінностей [4], [5], [18].

2. Розвиток цифрових культурних платформ. Другим важливим напрямом є формування цифрових платформ, що забезпечують доступ до культурного контенту. Прикладом є ініціатива Europeana, яка створює єдиний європейський цифровий простір культурної спадщини [9], [10]. Подібні платформи сприяють інтеграції національних культур у глобальний інформаційний простір.

В Україні розвиток цифрових платформ також набирає обертів, що сприяє поширенню культурного продукту серед широкої аудиторії та залученню нових користувачів до культурного життя [2], [19].

3. Трансформація культурного виробництва. Діджитал-технології суттєво змінюють процеси створення культурного контенту. З'являються нові форми художньої практики, такі як цифрове мистецтво, NFT-культура, інтерактивні медіапроекти [15], [17]. Водночас традиційні культурні практики адаптуються до цифрового середовища, що призводить до їх трансформації. Зазначені процеси сприяють розвитку креативних індустрій, які стають важливим сектором економіки та джерелом інновацій [8], [16].

4. Зміна моделей культурного споживання. Цифровізація культури змінює поведінку споживачів. Користувачі переходять від пасивного споживання до активної участі у створенні культурного контенту [12], [13]. Соціальні медіа стають ключовим каналом культурної комунікації і це призводить до формування нових культурних практик, які поєднують елементи творчості, комунікації та самовираження.

Аналіз результатів та виявлені закономірності. Проведене дослідження дозволило виявити низку закономірностей:

По-перше, децентралізація культури – цифрові технології зменшують роль традиційних культурних центрів і розширюють доступ до культурних ресурсів [7], [8].

По-друге, глобалізація культурного простору – національні культури інтегруються у світовий культурний обіг [6], [9].

По-третє, гібридизація культурних форм – поєднання традиційних і цифрових форм культури [15], [17].

По-четверте, зростання ролі даних – культурна діяльність дедалі більше базується на аналізі цифрових даних [1], [11]. Перераховані закономірності свідчать про формування нової моделі культурного простору, яка характеризується високим рівнем цифровізації та інтеграції.

Основні напрями впливу діджитал-технологій на культурний простір України узагальнені і представлені в таблиці 1.

Таблиця 1

Напрями впливу діджитал-технологій на культурний простір України

Напрямок трансформації	Інструменти діджиталізації	Основні ефекти	Ризики та обмеження	Джерела
Цифровізація культурної спадщини	Оцифрування фондів, 3D-сканування, цифрові архіви, GIS-системи	Збереження культурних цінностей; доступність; інтеграція у глобальні бази	Втрата контексту; технічні обмеження; залежність від технологій	[3, 5, 10, 19]
Розвиток цифрових платформ культури	Еuroreana, національні цифрові платформи, онлайн-музеї	Глобальний доступ; культурна інтеграція; розширення аудиторії	Платформна залежність; стандартизація контенту	[7, 9, 10]
Цифрове культурне виробництво	Digital art, VR/AR, NFT, мультимедійні технології	Нові форми творчості; розвиток креативних індустрій	Комерціалізація; зниження культурної цінності	[15, 17]
Цифрова комунікація культури	Соціальні мережі, стрімінгові платформи, онлайн-події	Демократизація доступу; інтерактивність; глобальна комунікація	Інформаційне перевантаження; маніпуляції	[12, 13; 16]
Інституційна цифровізація	Е-реєстри, цифрові data governance	Підвищення ефективності управління; прозорість	Нерівність доступу; кіберризики	[2, 6, 11]
Цифровізація в умовах війни	Цифрові архіви, супутниковий моніторинг, онлайн-фіксація втрат	Захист спадщини; документування злочинів; міжнародна підтримка	Обмежений доступ; фінансові ресурси	[4, 5, 18, 20]

Аналіз даних, представлених у таблиці 1, дозволяє зробити висновок, що діджитал-технології впливають на культурний простір України комплексно, охоплюючи як сферу збереження культурної спадщини, так і процеси культурного виробництва, комунікації та управління. Найбільш значущі ефекти пов'язані з розширенням доступу до культурних ресурсів, інтеграцією у глобальні цифрові платформи та формуванням нових форм культурної діяльності. Водночас посилюються ризики цифрової нерівності, комерціалізації культури та технологічної залежності, що потребує розроблення збалансованої культурної політики.

Попри значні переваги, цифровізація культури супроводжується низкою викликів, таких як:

- цифрова нерівність між різними соціальними групами [12], [16];
- ризики втрати автентичності культурних практик [13], [14];
- комерціалізація культурного контенту [8], [17];
- загрози кібербезпеці та захисту даних [11], [18].

Визначені проблеми потребують комплексного підходу та міжнародної координації.

Аналогічні процеси цифровізації культурного простору відбуваються і в країнах Європейського Союзу, тому доцільно провести порівняльний аналіз впливу діджитал-технологій на культурний простір України і країн Європейського Союзу (таблиця 2).

Таблиця 2

Порівняльний аналіз впливу діджитал-технологій на культурний простір України і країн Європейського Союзу

Показник	Україна	ЄС (середнє)	Інтерпретація
Рівень інтернет-проникнення (% населення)	~75–80%	~90–93%	Україна демонструє високий рівень цифровізації, але поступається ЄС у доступності інфраструктури
Частка населення з базовими цифровими навичками	~53%	~56–60%	Розрив є незначним, але критичним для культурного споживання онлайн
Частка креативних індустрій у ВВП	~3–4%	~4,5–6%	ЄС має більш розвинений креативний сектор, але Україна демонструє потенціал зростання
Частка культурного	~50–60%	~70–	В Україні активне оцифрування, особливо після

контенту, доступного онлайн		80%	2022 р., але ще не досягнуто рівня ЄС
Частка населення, що споживає культурний контент онлайн	~65–70%	~75–85%	В Україні високий попит на цифровий контент, особливо через соціальні мережі
Обсяг digital-експорту креативних послуг (млрд дол.)	~1–1,5 млрд	>40 млрд (ЄС загалом)	ЄС значно випереджає, але Україна інтегрується у глобальний ринок
Рівень використання соціальних мереж (% населення)	~70–75%	~80–85%	Соціальні мережі є ключовим каналом культурної комунікації в Україні
Частка культурних установ із цифровими сервісами	~60%	~80–90%	В Україні швидке зростання після війни, але ще є інституційний розрив

Порівняльний аналіз свідчить, що Україна демонструє відносно високий рівень діджиталізації культурного простору, зокрема за показниками використання інтернету та цифрового культурного контенту. Водночас зберігається структурний розрив із країнами ЄС, насамперед у розвитку креативних індустрій, цифрової інфраструктури та інституційної спроможності культурного сектору. Важливою тенденцією є прискорення цифрової трансформації в Україні після 2022 року, що сприяє підвищенню доступності культурних ресурсів, розвитку онлайн-комунікації та інтеграції у глобальний культурний простір. Таким чином, діджитал-технології виступають ключовим драйвером модернізації культурної сфери України, водночас формуючи нові виклики, пов'язані з нерівномірністю цифрового розвитку [6-11].

Практичне значення та авторський внесок. Авторський внесок даної роботи полягає у формуванні комплексного підходу до аналізу впливу діджитал-технологій на культурний простір України, який поєднує технологічний, інституційний та соціокультурний виміри. Запропоновано концептуальну модель взаємодії «цифрові технології – культурні інституції – суспільство», яка дозволяє пояснити механізми трансформації культури в умовах цифровізації.

Практичне значення дослідження полягає у можливості використання його результатів для розробки державної культурної політики, впровадження цифрових інструментів у культурній сфері та підтримки післявоєнного відновлення культурної інфраструктури [2], [18], [20].

Список використаної літератури

1. Закон України від 14.12.2010 № 2778-VI. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2778-17>
2. Про схвалення Стратегії розвитку культури в Україні на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках: розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.03.2025 № 293-р. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/293-2025-%D1%80>
3. Supporting the digitization of museum collections and documentary heritage in Ukraine// *UNESCO*. URL: <https://www.unesco.org/en/articles/supporting-digitization-museum-collections-and-documentary-heritage-ukraine>
4. UNESCO's emergency assistance programme for Ukraine. *UNESCO*. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000396142>
5. Action Plan for Culture in Ukraine Recovery. Paris : *UNESCO*, 2024. <https://articles.unesco.org/sites/default/files/medias/fichiers/2024/09/UNESCO%20Action%20Plan%20Culture%20for%20Ukraine%20Recovery%202024.pdf>
6. EU supports Ukraine through culture// *European Commission*. URL: <https://culture.ec.europa.eu/node/1227>.
7. Commission Recommendation (EU) 2021/1970 of 10 November 2021 on a common European data space for cultural heritage // *EUR-Lex*. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reco/2021/1970/oj/eng>.
8. Commission Recommendation of 27 October 2011 on the digitisation and online accessibility of cultural material and digital preservation (2011/711/EU) *EUR-Lex*. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32011H0711>.
9. Report on the Work Plan for Culture 2019–2022. *European Commission*. 2022. URL: <https://www.unesco.org/creativity/sites/default/files/medias/fichiers/2024/12/EC%20Report%20on%20the%20Work%20Plan%20for%20Culture%202019-2022%20%281%29.pdf>
10. Europeana Initiative Vision 2030: Adapt. Adopt. Aspire. Hague: *Europeana Foundation*. 2022. URL: https://pro.europeana.eu/files/Europeana_Professional/Publications/europeana_initiative_vision_2030.pdf.
11. Europeana DSI-4 B.5 Final report M48. Europeana Foundation, 2022. URL: https://pro.europeana.eu/files/Europeana_Professional/Publications/Europeana_DSI-4_B.5_Final_report_M48_V1.1.pdf
12. Ukraine Cultural Policy Peer Review, 13–15 March 2017 Council of Europe. URL: <https://rm.coe.int/ukraine-cultural-policy-peer-review-13-15-march-2017-peer-review-team-1680734596>.
13. Artificial intelligence and digital transformation. Paris: *UNESCO*, 2023. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000383325>.

14. Artificial Intelligence and Culture. Paris: UNESCO, 2025. URL: https://www.unesco.org/sites/default/files/medias/fichiers/2025/09/CULTAI_Report%20of%20the%20Independent%20Expert%20Group%20on%20Artificial%20Intelligence%20and%20Culture%20%28final%20online%20version%29%201.pdf.
15. Digital technologies in the culture sector//UNESCO MONDIACULT. URL: <https://www.unesco.org/en/mondiacult/digital-technologies-culture-sector>.
16. UNESCO Global Report on Cultural Policies//UNESCO. <https://www.unesco.org/en/culture/global-report>
17. Re|Shaping Policies for Creativity: Addressing Culture as a Global Public Good. Paris : UNESCO, 2022. URL: <https://www.unesco.org/reports/reshaping-creativity/2022/en>
18. Draft Ukraine Recovery Plan. Culture and Information Policy//Кабінет Міністрів України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/recoveryrada/eng/culture-and-information-policy-eng.pdf>
19. Діджиталізація та захист спадщини: Олександр Ткаченко обговорив з Віцепрезидентом Єврокомісії Маргарітисом Шинасом посилення співпраці. Міністерство культури та інформаційної політики України. <https://mcip.gov.ua/news/didzhytalizacziya-ta-zahyst-spadshhyny-oleksandr-tkachenko-obgovoryv-z-viczeprezydentom-yevrokomisiyi-margaritisom-shinasom-posylennya-spivpraci/>
20. Україна та Японія розширяють інституційну співпрацю у сфері культури й збереження української культурної спадщини. Міністерство культури та інформаційної політики України. <https://mcip.gov.ua/gallery/ukrayina-ta-yaponiya-rozshyryat-instytuczijnu-spivpracyu-u-sferi-kultury-j-zberezhenya-ukrayinskoyi-kulturnoyi-spadshhyny/>

References

1. Закон України від 14.12.2010 № 2778-VI. База даних «Закондавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2778-17>.
2. Pro skhvalennia Stratehii rozvytku kultury v Ukraini na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii u 2025–2027 rokakh: rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 28.03.2025 № 293-r. База даних «Закондавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/293-2025-%D1%80>
3. Supporting the digitization of museum collections and documentary heritage in Ukraine// UNESCO. URL: <https://www.unesco.org/en/articles/supporting-digitization-museum-collections-and-documentary-heritage-ukraine>
4. UNESCO's emergency assistance programme for Ukraine. UNESCO. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000396142>
5. Action Plan for Culture in Ukraine Recovery. Paris : UNESCO, 2024. <https://articles.unesco.org/sites/default/files/medias/fichiers/2024/09/UNESCO%20Action%20Plan%20Culture%20for%20Ukraine%20Recovery%202024.pdf>
6. EU supports Ukraine through culture// European Commission. URL: <https://culture.ec.europa.eu/node/1227>.
7. Commission Recommendation (EU) 2021/1970 of 10 November 2021 on a common European data space for cultural heritage // EUR-Lex. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reco/2021/1970/oj/eng>.
8. Commission Recommendation of 27 October 2011 on the digitisation and online accessibility of cultural material and digital preservation (2011/711/EU)// EUR-Lex. eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32011H0711.
9. Report on the Work Plan for Culture 2019–2022. European Commission. 2022. URL: <https://www.unesco.org/creativity/sites/default/files/medias/fichiers/2024/12/EC%20Report%20on%20the%20Work%20Plan%20for%20Culture%202019-2022%20%281%29.pdf>
10. Europeana Initiative Vision 2030: Adapt. Adopt. Aspire. Hague: Europeana Foundation. 2022. URL: https://pro.europeana.eu/files/Europeana_Professional/Publications/europeana_initiative_vision_2030.pdf.
11. Europeana DSI-4 B.5 Final report M48. Europeana Foundation, 2022. URL: https://pro.europeana.eu/files/Europeana_Professional/Publications/Europeana_DSI-4_B.5_Final_report_M48_V1.1.pdf
12. Ukraine Cultural Policy Peer Review, 13–15 March 2017 Council of Europe. URL: <https://rm.coe.int/ukraine-cultural-policy-peer-review-13-15-march-2017-peer-review-team-/1680734596>.
13. Artificial intelligence and digital transformation. Paris: UNESCO, 2023. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000383325>.
14. Artificial Intelligence and Culture. Paris: UNESCO, 2025. URL: https://www.unesco.org/sites/default/files/medias/fichiers/2025/09/CULTAI_Report%20of%20the%20Independent%20Expert%20Group%20on%20Artificial%20Intelligence%20and%20Culture%20%28final%20online%20version%29%201.pdf.
15. Digital technologies in the culture sector// UNESCO MONDIACULT. URL: <https://www.unesco.org/en/mondiacult/digital-technologies-culture-sector>.
16. UNESCO Global Report on Cultural Policies//UNESCO. <https://www.unesco.org/en/culture/global-report>
17. Re|Shaping Policies for Creativity: Addressing Culture as a Global Public Good. Paris : UNESCO, 2022. URL: <https://www.unesco.org/reports/reshaping-creativity/2022/en>
18. Draft Ukraine Recovery Plan. Culture and Information Policy//Кабінет Міністрів України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/recoveryrada/eng/culture-and-information-policy-eng.pdf>
19. Didzhytalizatsiia ta zakhyst spadshchyny: Oleksandr Tkachenko obhovoryv z Vitseprezydentom Yevrokomisii Marharitisom Shynasom posylennia spivpratsi. Ministerstvo kultury ta informatsiinoi polityky Ukrainy. <https://mcip.gov.ua/news/didzhytalizacziya-ta-zahyst-spadshhyny-oleksandr-tkachenko-obgovoryv-z-viczeprezydentom-yevrokomisiyi-margaritisom-shinasom-posylennya-spivpraci/>
20. Ukraina ta Yaponiia rozshyriat instytutsijnu spivpratsiu u sferi kultury y zberezhenia ukrainskoi kulturnoi spadshchyny. Ministerstvo kultury ta informatsiinoi polityky Ukrainy. <https://mcip.gov.ua/gallery/ukrayina-ta-yaponiya-rozshyryat-instytuczijnu-spivpracyu-u-sferi-kultury-j-zberezhenya-ukrayinskoyi-kulturnoyi-spadshhyny/>

UDC 004:008(477)

THE IMPACT OF DIGITAL TECHNOLOGIES ON THE CULTURAL SPACE OF UKRAINE**Kyrylo BARVYTSKYI** – PhD Student

Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv

The purpose of the study is to analyze the impact of digital technologies on the transformation of the cultural space of Ukraine, with particular emphasis on the processes of digitization of cultural heritage, the development of creative industries, and the expansion of cultural communication in the global digital environment. The research also aims to assess how digital tools contribute to cultural resilience and international integration of Ukraine under conditions of contemporary challenges, including war and globalization. *Research methodology.* The study is based on a Comprehensive approach combining general scientific and special methods. Systemic analysis is applied to identify the interrelations between digitalization processes and cultural transformations. Comparative analysis is used to evaluate differences between Ukraine and the European Union in terms of digital cultural development indicators. Methods of classification and generalization are employed to structure the main directions of digital influence on the cultural sector, while statistical and analytical methods are used to interpret relevant international data (UNESCO, World Bank, EU reports). *Scientific novelty.* The paper provides a comprehensive assessment of the role of digital technologies as a key driver of transformation of the cultural space of Ukraine. It substantiates the dual nature of digitalization, which simultaneously enhances accessibility to cultural content and creates new challenges related to digital inequality and institutional capacity. The study also highlights the acceleration of digital transformation in the cultural sector of Ukraine after 2022. *Conclusions.* Digital technologies significantly reshape the cultural space of Ukraine by expanding access to cultural heritage, fostering the development of creative industries, and strengthening global cultural communication. Despite existing gaps compared to EU countries, Ukraine demonstrates dynamic progress in digital cultural transformation. Digitalization emerges as a strategic factor of cultural sustainability, modernization, and international cultural integration.

Key words: digital technologies, cultural space, digitalization, cultural heritage, digital culture, social media.

Стаття отримана 25.11.2025

Стаття прийнята 26.12.2025

Стаття опублікована 28.05.2026